

Do Your Part with All Your Heart

By Elder Dieter F. Uchtdorf
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Tee oma osuutesi koko sydämeestäsi

Vanhin Dieter F. Uchtdorf
kahdentoista apostolin koorumista

October 2025 general conference

Trust the Savior and engage, patiently and diligently, in doing your part with all your heart.

Luottakaa Vapahtajaan ja osallistukaa kärsivällisesti ja uutterasti tekemällä oma osuutenne koko sydämestänne.

Last year during a trip to Europe, I visited my old place of employment, Lufthansa German Airlines at the Frankfurt Airport.

To train their pilots, they operate several sophisticated full-motion flight simulators that can re-create almost any normal and emergency flight condition. During my many years as an airline captain, I had to pass a check flight in the flight simulator every six months to keep my pilot license current. I remember well those intense moments of stress and anxiety but also the feeling of accomplishment after passing the test. I was young then and loved the challenge.

During my visit, one of the Lufthansa executives asked if I would like to give it a try again and fly the 747 simulator one more time.

Before I had time to fully process the question, I heard a voice—sounding astonishingly like my own—saying, “Yes, I would like that very much.”

As soon as I said the words, a tsunami of thoughts flooded my mind. It had been a long time since I flew a 747. Back then I was young and a confident captain. Now I had a reputation to live up to as a former chief pilot. Would I embarrass myself in front of these professionals?

But it was too late to back down, so I settled into the captain’s seat, placed my hands on the familiar and beloved controls, and felt, once again, the exhilaration of flight as the big jet roared down the runway and took off into the wild blue

Viime vuonna matkustaessani Eurooppaan kävin vanhalla työpaikallani, saksalaisessa Lufthansan lentoyhtiössä Frankfurtin lentoasemalla.

Yhtiö käyttää lentäjiensä kouluttamiseen useita kehittyneitä täyden liikkeen lentosimulaattoreita, joilla voidaan luoda lähes kaikki normaalit ja hätälento-olosuhteet. Monien lentokapteenivuosiensa aikana minun piti puolen vuoden välein läpäistä lentosimulaattorissa tarkastuslento, jotta lentolupakirjani pysyisi voimassa. Muistan hyvin ne voimakkaat stressin ja ahdistuksen hetket, mutta muistan myös onnistumisen tunteen kokeen läpäisemisen jälkeen. Olin silloin nuori ja rakastin haastetta.

Vierailuni aikana yksi Lufthansan johtajista kysyi, haluaisinko kokeilla lentosimulaattoria uudelleen ja lentää 747-simulaattorilla vielä kerran.

Ennen kuin ehdin täysin käsitellä kysymystä, kuulin äänen – joka kuulosti hämmästyttävän paljon omaltani – sanovan: ”Kyllä, haluaisin sitä oikein paljon.”

Heti kun olin sanonut nuo sanat, mieleeni tulvi ajatusten tsunami. Siitä oli pitkä aika, kun olin viimeksi lentänyt 747:llä. Silloin olin nuori ja itsevarma lentokapteeni. Nyt minulla oli maine, jonka arvoisena minun piti toimia entisenä päälentäjänä. Nolaisinko itseni näiden ammattilaisten edessä?

Mutta oli liian myöhäistä perääntyä, joten asetuin kapteenin paikalle, asetin käteni tutuille ja rakkaille ohjaimille ja tunsin jälleen kerran lentämisen riemua, kun iso suihkukone jyräsi pitkin kiitorataa ja nousi edessä näkyvään tai-

yonder.

I'm happy to say that the flight was successful, the aircraft remained intact, and so did my self-image.

Even so, the experience was humbling for me. When I was in my prime, flying had become almost second nature. Now it took all my concentration to do the basic things.

Discipleship Takes Discipline

My experience in the flight simulator was an important reminder that getting good at anything—whether it be flying, rowing, sowing, or knowing—takes consistent self-discipline and practice.

You might spend years acquiring a skill or developing a talent. You might work so hard that it becomes second nature to you. But if you think that means you can stop practicing and studying, you'll gradually lose the knowledge and abilities you once acquired at great cost.

This applies to skills like learning a language, playing a musical instrument, and flying an airliner. It also applies to becoming a disciple of Christ.

Simply put, discipleship takes self-discipline.

It is not a casual endeavor, and it doesn't happen by accident.

Faith in Jesus Christ is a gift, but receiving it is a conscious choice that requires a commitment of all our "might, mind and strength." It is a practice of every day. Every hour. It takes constant learning and determined commitment. Our faith, which is our loyalty to the Savior, becomes stronger as it is tested against the opposition we face here in mortality. It endures because we keep nourishing it, we keep actively applying it, and we never give up.

On the other hand, if we fail to use faith and its convincing power by acting upon it, we become less sure of things we once held sacred—less confident of things we once knew were true.

Temptations that would never have enticed us begin to look less appalling and more appealing.

vaansineen.

Olen iloinen voidessani sanoa, että lento onnistui, lentokone säilyi ehjänä, ja niin säilyi minäkuvanikin.

Siitä huolimatta kokemus teki minut nöyräksi. Kun olin parhaassa iässäni, lentämisestä oli tullut minulle miltei kuin toinen luonto. Nyt tarvittiin kaikki keskittymiskyky perusasioiden tekemiseen.

Opetuslapseus vaatii kurinalaisuutta

Kokemukseni lentosimulaattorissa oli tärkeä muistutus siitä, että hyväksi tuleminen missä tahansa – olipa kyse lentämisestä, soutamisesta, ompelemisesta tai minkä tahansa taitamisesta – vaatii jatkuvaa itsekuria ja harjoittelua.

Saatat käyttää vuosia jonkin taidon hankkimiseen tai jonkin kyvyn kehittämiseen. Saatat työskennellä niin kovasti, että siitä tulee sinulle toinen luonto. Mutta jos luulet sen tarkoittavan, että voit lopettaa harjoittelun ja opiskelun, menetät vähitellen tiedon ja kyvyt, jotka kerran hankit kalliilla hinnalla.

Tämä pätee esimerkiksi kielen oppimiseen, soittimen soittamiseen ja lentokoneella lentämiseen. Se pätee myös Kristuksen opetuslapseksi tulemiseen.

Yksinkertaisesti sanottuna opetuslapseus vaatii itsekuria.

Se ei ole välinpitämätön yritys, eikä se tapahdu vahingossa.

Usko Jeesukseen Kristukseen on lahja, mutta sen vastaanottaminen on tietoinen valinta, joka edellyttää sitoutumista koko väkevyystämme, mielestämme ja voimastamme. Se on käytäntö jokaiselle päivälle. Jokaiselle tunnille. Se vaatii jatkuvaa oppimista ja määrätietoista sitoutumista. Meidän uskomme, joka on meidän uskollisuutemme Vapahtajaa kohtaan, vahvistuu, kun sitä koetellaan täällä kuolevaisuudessa kohtaa- maamme vastustusta vastaan. Se kestää, koska me ravitsemme sitä jatkuvasti, me sovellamme sitä aktiivisesti elämässämme, emmekä me koskaan anna periksi.

Toisaalta, ellemme käytä sen vakuuttavaa voimaa toimimalla sen mukaisesti, meistä tulee epävarmempia asioista, joita olemme kerran pitäneet pyhinä – vähemmän varmoja asioista, joiden olemme kerran tienneet olevan totta.

Kiusaukset, jotka eivät olisi koskaan houkuttelleet meitä, eivät näytä enää niin kauhistuttavilta vaan entistä houkuttelevammilta.

The fire of yesterday's testimony can warm us for only so long. It needs constant nourishment to keep burning brightly.

In the New Testament, the Savior taught a parable about a master who gave each of his servants a sacred trust—a quantity of money called talents. The servants who diligently used their talents increased them. The servant who buried his talent eventually lost it.

The lesson? God gives us gifts—of knowledge, of ability, of opportunity—and He wants us to use and amplify them so they can bless us and bless His other children. That doesn't happen if we put those gifts high on a shelf like a trophy that we admire from time to time. Our gifts magnify and multiply only when we put them to use.

You Are Gifted

"But Elder Uchtdorf," you might say, "I don't have any gifts or talents—at least, none that are that valuable." Perhaps you look at others whose gifts are obvious and impressive and you feel pretty ordinary by comparison. You might suppose that in the premortal existence, on the day of the great gift and talent smorgasbord, your plate seemed woefully sparse—especially compared to the stacked and overflowing plates of others.

Oh, how I wish I could embrace you and help you understand this great truth: You are a blessed being of light, the spirit child of an infinite God! And you bear within you a potential beyond your own capacity to imagine.

As poets have noted, you come to earth "trailing clouds of glory"!

Your origin story is divine, and so is your destiny. You left heaven to come here, but heaven has never left you!

You are anything but ordinary.

You are gifted!

In the Doctrine and Covenants, God declared:

"There are many gifts, and to every [person] is given a gift by the Spirit of God.

"To some is given one, and to some is given another, [and] all may be profited thereby."

Some of our gifts are listed in the scriptures. Many are not.

Eilisen todistuksen tuli voi lämmittää meitä vain tietyn aikaa. Se tarvitsee jatkuvaa ravintoa, jotta se palaisi kirkkaana.

Uudessa testamentissa Vapahtaja opetti vertauksen isännästä, joka antoi jokaiselle palvelijalleen pyhän luottamustehtävän – rahamäärän, jota kutsuttiin talenteiksi. Palvelijat, jotka käyttivät uutterasti saamiaan talentteja, lisäsivät niitä. Palvelija, joka hautasi talenttinsa, lopulta menetti sen.

Opetus? Jumala antaa meille lahjoja – tietoa, kykyjä, mahdollisuuksia – ja Hän haluaa meidän käyttävän ja vahvistavan niitä, jotta ne voivat siunata meitä ja siunata Hänen muita lapsiaan. Näin ei tapahdu, jos laitamme nuo lahjat korkealle hyllylle kuin pokaalin, jota ihailemme aika ajoin. Lahjamme kasvavat ja moninkertaistuvat vain silloin, kun käytämme niitä.

Teillä on lahjoja

"Mutta vanhin Uchtdorf", saatat sanoa, "minulla ei ole mitään lahjoja tai kykyjä – ainakaan sellaisia, jotka olisivat niin arvokkaita." Ehkä katsot muita, joiden lahjat ovat ilmeisiä ja vaikuttavia, ja tunnet itsesi siihen verrattuna melko tavalliseksi. Saatat olettaa, että kuolevaisuutta edeltävässä olemassaolossa, suuren lahjojen ja kykyjen seisovan pöydän päivänä annos sinun lautasellasi näytti valitettavan niukalta – etenkin verrattuna muiden kukkuraisiin ja ylitsepursuaaviin lautasiin.

Voi, kuinka toivonkaan, että voisin halata sinua ja auttaa sinua ymmärtämään tämän suuren totuuden: Sinä olet siunattu valon olento, äärettömän Jumalan henkiläpsi! Ja sinussa on mahdollisuuksia, joita et osaa itse edes kuvitella.

Kuten runoilijat ovat todenneet, te tulette maan päälle "kiireellänne rippeet kimmelteestä"!

Kertomus alkuperästäsi on jumalallinen, ja niin on myös määränpääsi. Lähdit taivaasta tulaksesi tänne, mutta taivas ei ole koskaan jättänyt sinua!

Olet kaikkea muuta kuin tavallinen.

Sinulle on annettu lahjoja!

Opissa ja liitoissa Jumala on julistanut:

"Lahjoja on monia, ja jokaiselle ihmiselle on annettu lahja Jumalan Hengen kautta.

Toisille on annettu toinen, ja toisille on annettu toinen, jotta kaikki siten hyötyisivät."

Joitakin lahjoistamme luetellaan pyhissä kirjoituksissa. Monia ei mainita.

As the prophet Moroni said, “Deny not the gifts of God, for they are many; and they come from the same God.” They might manifest themselves in “different ways ... ; but it is the same God who worketh all in all.”

It may be true that our spiritual gifts are not always flashy, but that does not mean they are less important. May I share with you some spiritual gifts that I have noticed in so many members across the world? Contemplate whether you have been blessed with one or more gifts like:

Showing compassion.
Noticing people who are overlooked.
Finding reasons to be joyful.
Being a peacemaker.
Noticing small miracles.
Giving sincere compliments.
Forgiving.
Repenting.
Enduring.
Explaining things simply.
Connecting with children.
Sustaining Church leaders.
Helping others know that they belong.

You might not see these gifts displayed at the ward talent show. But I hope you can see how precious they are to the Lord’s work and how you might have touched, blessed, or even saved one of God’s children by your gifts. Remember: “By small and simple things are great things brought to pass.”

So let us each do our little part.

Do Your Little Part

My beloved brothers and sisters, dear friends, I pray that the Spirit will help you recognize the gifts and talents God has given you. Then, let us, like the faithful servants in the Lord’s parable, increase and magnify them.

The day will come when we stand before our compassionate Father in Heaven to give an account of our stewardship. He will want to know what we did with the gifts He gave us—in particular, how we used them to bless His children. God knows who we truly are, who we are designed to become, and so His expectations for us are high.

But He doesn’t expect us to take some grand,

Kuten profeetta Moroni sanoi: ”[Älkää kieltäkö] Jumalan lahjoja, sillä niitä on monia, ja ne tulevat samalta Jumalalta.” Ne saattavat ilmetä ”eri tavoin, mutta sama Jumala vaikuttaa kaiken kaikissa”.

Saattaa olla totta, etteivät hengelliset lahjamme ole aina näyttäviä, mutta se ei tarkoita, että ne olisivat vähemmän tärkeitä. Saanen mainita joitakin hengellisiä lahjoja, joita olen huomannut hyvin monissa jäsenissä eri puolilla maailmaa. Mieti, onko sinua siunattu yhdellä tai useammalla lahjalla kuten nämä:

osoittaa myötätuntoa
huomata niitä, jotka jäävät huomiotta
löytää syitä olla iloinen
olla rauhantekijä
huomata pieniä ihmeitä
kehua ihmisiä vilpittömästi
antaa anteeksi
tehdä parannusta
kestää
selittää asioita yksinkertaisesti
luoda yhteys lapsiin
tukea kirkon johtohenkilöitä
auttaa muita tuntemaan, että he kuuluvat joukkoon.

Et ehkä näe näitä lahjoja seurakunnan kykyjen esittelyssä. Mutta toivon, että voit nähdä, kuinka arvokkaita ne ovat Herran työssä ja kuinka olet saattanut lahjojesi avulla koskettaa tai siunata jotakuta Jumalan lasta tai jopa pelastaa hänet. Muista: ”Pienillä ja yksinkertaisilla asioilla saadaan aikaan suuria.”

Tehkäämme siis kukin oma pieni osuutemme.

Tee oma pieni osuutesi

Rakkaat veljeni ja sisareni, rakkaat ystävät, rukouilen, että Henki auttaa teitä huomaamaan lahjat ja kyvyt, jotka Jumala on antanut teille. Sitä, kuten Herran vertauksen uskolliset palvelijat, lisätäkäämme niitä ja pitäkäämme ne kunniassa.

Päivä on tuleva, jolloin seisomme myötätuntoisen taivaallisen Isämme edessä tekemässä tiliä taloudenhoitotehtävistämme. Hän haluaa tietää, mitä olemme tehneet Hänen meille antamillaan lahjoilla – etenkin, kuinka käytimme niitä siunataksemme Hänen lapsiaan. Jumala tietää, keitä me todella olemme, millaisia meistä on tarkoitus tulla, ja siksi Hänen odotuksensa meitä kohtaan ovat korkeat.

Mutta Hän ei odota meidän ottavan mitään

heroic, or superhuman leap to get there. In the world He created, growth happens gradually and patiently—but also consistently and unrelentingly.

Remember, it is Jesus Christ who already did the superhuman part when He conquered death and sin.

Our part is to follow the Christ. It is our part to turn away from sin, turn toward the Savior, and walk in His way, one step at a time. As we do this, diligently and faithfully, we eventually cast off the shackles of imperfections and faults and slowly become refined, until that perfect day when we will be perfected in Christ.

The blessings are within reach. The promises are in place. The door is wide open. It is our choice to enter and begin.

The beginning may be small. But that is OK.

Where faith is weak, begin with a hope in Christ Jesus and in His power to cleanse and purify.

Our Father asks that we approach this challenge of faith and discipleship not as casual tourists but as wholehearted believers who leave behind and abandon Babylon and set their hearts, minds, and steps toward Zion.

We know that our efforts alone cannot make us celestial. But they can make us loyal and committed to Jesus the Christ, and He can make us celestial.

Because of our beloved Savior, there is no such thing as a no-win scenario. If we place our hope and faith in Him, our victory is assured. He promises us access to His strength, His power, His abundant grace. Step by step, little by little, we will grow ever closer to that great and perfect day when we will live with Him and our loved ones in eternal glory.

To get there, we must do our part today and every day. We are thankful for the steps we took yesterday, but we don't stop there. We know we still have a long way to go, but we don't let that discourage us.

That is the essence of who we are—as followers of Christ.

I urge and bless every member of the

suurta, sankarillista tai yli-inhimillistä harppausta päästäksemme sinne. Maailmassa, jonka Hän on luonut, kasvua tapahtuu vähitellen ja kärsivällisesti – mutta myös johdonmukaisesti ja hellittämättä.

Muistakaa, Jeesus Kristus teki jo yli-inhimillisen osuuden voittaessaan kuoleman ja synnin.

Meidän osuutemme on seurata Kristusta. Meidän osuutemme on kääntyä pois synnistä, kääntyä kohti Vapahtajaa ja kulkea Hänen tietään askel kerrallaan. Kun teemme niin uutterasti ja uskollisesti, me pääsemme lopulta eroon epätäydellisyyksien ja virheiden kahleista ja me hioudumme hitaasti aina siihen täyteen päivään saakka, jolloin meistä tehdään täydellisiä Kristuksessa.

Siunaukset ovat ulottuvillamme. Lupaukset ovat voimassa. Ovi on selkosen selällä. Meidän valintamme on astua sisään ja aloittaa.

Alku voi olla pieni. Mutta se ei haittaa.

Kun usko on heikko, aloittakaa toivosta Kristukseen Jeesukseen ja Hänen voimastaan puhdistaa.

Isämme pyytää, ettemme suhtaudu tähän uskon ja opetuslapseuden haasteeseen välinpitämättöminä turisteina vaan kokosydämisesti uskovina, jotka hylkäävät Babylonin ja suuntaavat sydämensä, mielensä ja askeleensa kohti Siionia.

Tiedämme, että ponnistelumme eivät yksin voi tehdä meistä selestisiä. Mutta ne voivat tehdä meistä uskollisia ja sitoutuneita Jeesukseen Kristukseen, ja Hän voi tehdä meistä selestisiä.

Rakkaan Vapahtajamme ansiosta ei ole olemassa sellaista tilannetta, jossa jäisimme ilman voittoa. Jos panemme toivomme ja uskomme Häneen, meidän voittomme on varma. Hän lupaa meille pääsyn Hänen vahvuuteensa, Hänen voimaansa, Hänen runsaaseen armoonsa. Askel askeleelta, vähä vähältä me pääsemme yhä lähemmäksi sitä suurta ja täyttävää päivää, jolloin me elämme Hänen ja rakkaidemme kanssa iankaikisessa kirkkaudessa.

Jotta pääsemme sinne, meidän on tehtävä oma osuutemme tänään ja joka päivä. Olemme kiitollisia askelista, joita otimme eilen, mutta emme pysähdy siihen. Tiedämme, että meillä on vielä pitkä matka kuljettavana, mutta emme anna sen lannistaa meitä.

Siinä on sen ydin, keitä me olemme – Kristuksen seuraajina.

Kehotan ja siunaan jokaista kirkon jäsentä ja

Church, and all who desire to be part of it, to trust the Savior and engage, patiently and diligently, in doing your part with all your heart—that your joy may be full and that, one day, you will receive all the Father has. Of this I bear witness in the name of Jesus Christ, amen.

kaikkia, jotka haluavat kuulua kirkkoon, luottamaan Vapahtajaan ja osallistumaan kärsivällisesti ja uutterasti tekemällä oman osuutenne koko sydämestänne – että ilonne olisi täysi ja että jonakin päivänä saisitte kaiken, mitä Isällä on. Tästä lausun todistukseni Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.